

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — J. McB. κατά L. E.

(Υπόθεση C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Τέκνα χωρίς γάμο των γονέων τους — Δικαίωμα επιμέλειας του πατέρα — Ερμηνεία του όρου «δικαίωμα επιμέλειας» — Γενικές αρχές του δικαίου και Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2010/C 328/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. McB.

κατά

L. E.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Supreme Court — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο πατέρας υποχρεούται να επιτύχει την έκδοση απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο για να αποκτήσει το δικαίωμα επιμέλειας του τέκνου του, με συνέπεια να καθίσταται παράνομη η μετακίνηση ή η κατακράτηση του τέκνου εκτός του τόπου συνήθους διαμονής του

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία, για να αποκτήσει το δικαίωμα επιμέλειας του τέκνου του, ο πατέρας ο οποίος δεν έχει συνάψει γάμο με τη μητέρα του τέκνου, υποχρεούται να επιτύχει την έκδοση απόφασης από το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο που να του αναγνωρίζει το δικαίωμα αυτό, με συνέπεια να καθίσταται παράνομη, υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 11, του εν λόγω κανονισμού, η μετακίνηση του τέκνου από την ίδια τη μητέρα του ή η κατακράτησή του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Μαρτίου 2010 ο Francisco Pérez Guerra κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 11 Φεβρουαρίου 2010 στην υπόθεση T-3/10, Pérez Guerra κατά BNP Paribas και Ισπανίας

(Υπόθεση C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιαιρεσείων: Francisco Pérez Guerra (εκπρόσωπος: G. Soriano Bel, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: BNP Paribas και Βασιλείο της Ισπανίας

Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2010, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουνίου 2010 η Franssons Verkstäder AB κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο όγδοο τμήμα στις 10 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-98/10, Franssons Verkstäder AB κατά ΓΕΕΑ και Lindner Recyclingtech (Chaff Cutters)

(Υπόθεση C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιαιρεσείουσα: Franssons Verkstäder AB (εκπρόσωπος: O. Öhlén, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

Με διάταξη της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε την αναίρεση απαράδεκτη.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-368/10)

(2010/C 328/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Zadra και F. Wilman)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα κατωτέρω άρθρα της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή του κράτους μέλους αυτού, στο πλαίσιο αναθέσεως και συνάψεως δημοσίας συμβάσεως για την προμήθεια και τη διαχείριση αυτόματων μηχανών καφέ, που δημοσιεύθηκε με τον αριθμό 2008/S 158-213630,

— προέβλεψε, μεταξύ των τεχνικών προδιαγραφών, τα σήματα καταλληλότητας Max Havelaar και ΕΚΟ, ή τουλάχιστον σήματα καταλληλότητας με συγκρίσιμα ή πανομοιότυπα στοιχεία αναφοράς, τούτο δε κατά παράβαση του άρθρου 23, παράγραφοι 6 και 8, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽¹⁾,

— χρησιμοποίησε, προκειμένου να προβεί στον έλεγχο της καταλληλότητας των υποψηφίων επιχειρήσεων, κριτήρια και αποδεικτικά μέσα σχετικά με τις «πράσινες συμβάσεις προμηθειών» και την εταιρική κοινωνική ευθύνη τα οποία αντίκεινται στο άρθρο 48, παράγραφοι 1 και 2, και στο άρθρο 44, παράγραφος 2, ή τουλάχιστον στο άρθρο 2, της εν λόγω οδηγίας,

— κατά τη διατύπωση των κριτηρίων αναθέσεως της δημοσίας συμβάσεως, παρέπεμψε στα σήματα καταλληλότητας Max Havelaar και ΕΚΟ, ή τουλάχιστον σε σήματα καταλληλότητας με συγκρίσιμα ή πανομοιότυπα στοιχεία αναφοράς, τούτο δε κατά παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

2) Να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά τη διαδικασία αναθέσεως και συνάψεως δημοσίας συμβάσεως που διεξήγαγε η Provincie για την προμήθεια και τη διαχείριση αυτόματων μηχανών καφέ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις, ειδικότερα δε από την οδηγία 2004/18/ΕΚ. Οι διαπιστωθείσες παραβάσεις αφορούν, όσον αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές, το άρθρο 23, παράγραφοι 6 και 8, της εν λόγω οδηγίας, όσον αφορά τον έλεγχο της καταλληλότητας των υποψηφίων επιχειρήσεων, το άρθρο 48, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 44, παράγραφος 2, ή τουλάχιστον το άρθρο 2, της εν λόγω οδηγίας, και, όσον αφορά τα κριτήρια αναθέσεως της δημοσίας συμβάσεως, το άρθρο 53, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Gerechtshof Amsterdam** (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιουλίου 2010 — **National Grid Indus BV** κατά **Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam**

(Υπόθεση C-371/10)

(2010/C 328/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: National Grid Indus BV

Εφεσίβλητος: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αν ένα κράτος μέλος επιβάλλει φόρο κατά την έξοδο σε εταιρία ιδρυθείσα κατά το δικαίό του η οποία μεταφέρει την πραγματική της έδρα από αυτό το κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, δύναται η εταιρία αυτή, στο τωρινό στάδιο εξέλιξως του κοινοτικού δικαίου, να επικαλεστεί κατά αυτού του κράτους μέλους το άρθρο 43 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μήπως ένας φόρος κατά την έξοδο, όπως ο επίμαχος, ο οποίος πλήττει, άμεσα και χωρίς δυνατότητα να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερες μειώσεις της αξίας, τις υπεραξίες στα περιουσιακά στοιχεία που μεταφέρονται από το κράτος μέλος εξόδου στο κράτος μέλος εισόδου, όπως έχουν κατά τον χρόνο της μεταφοράς της έδρας, αντίκειται στο άρθρο 43 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ), υπό την έννοια ότι ένας τέτοιος φόρος κατά την έξοδο δεν δύναται να δικαιολογηθεί από την ανάγκη κατανομής της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών;
- 3) Εξαρτάται η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα και από το γεγονός ότι ο επίμαχος φόρος κατά την έξοδο αφορά ένα (συναλλαγματικό) κέρδος που σωρευθήκε υπό την ολλανδική φορολογική δικαιοδοσία, ενώ στη χώρα εισόδου υπό το εκεί φορολογικό καθεστώς δεν μπορεί να εμφανιστεί το κέρδος αυτό;